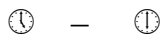

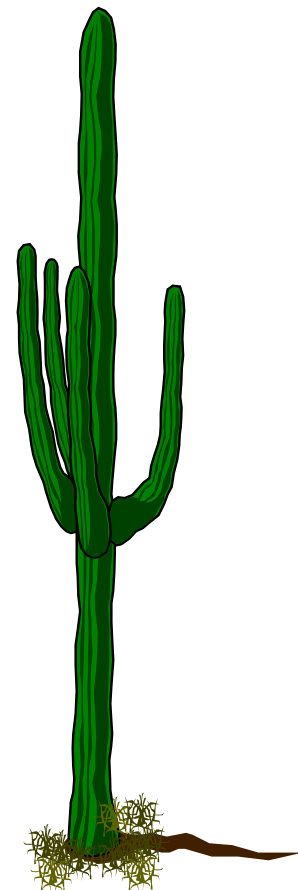
Spolek pěstitelů kaktusů a sukulentů v Praze – zal. 1922**Věstník****č. 208**

13. 11. 2012

1. Přednášky:

**Konají se ve Velké geologické posluchárně UK, Albertov 6, Praha 2
ve čtvrtek, začátek v 18.00 hod., sál otevřen od 17.30 hod.**

Termínový kalendář na rok 2013					
	výbor	knihovna		přednáška	téma – autor
Prosinec 2012	4. 12.	6. 12.	20. 12.	20. 12.	tradiční vánoční setkání
Leden	8. 1.	3. 1.	17. 1.	17. 1.	Tvrdík: Argentina, gymna
Únor	5. 2.	7. 2.	21. 2.	21. 2.	Hadamsky: Stapelie
Březen	5. 3.	7. 3.	21. 3.	21. 3.	Quaiser: USA
Březen	23. 3. 2013 symposium Bušek: Kaktusy jihozápadu USA; Maule, Matulová: Sukulentní Cucurbitaceae				
Duben	2. 4.	4. 4.	18. 4.	18. 4.	
Květen	7. 5.	2. 5.	16. 5.	16. 5.	
Květen	8. 5. 2012 zájezd				Plzeňsko
Červen		6. 6.	20. 6.	–	
Červen	1. 6.– 16. 6. 2013 výstava				
Srpen	27. 8.	–	–	–	
Září		5. 9.	19. 9.	19. 9.	
Září	5. 9 – 15. 9. 2013 výstava				
Říjen	1. 10.	3. 10.	17. 10.	17. 10.	
Listopad	5. 11.	7. 11.	21. 11.	21. 11.	
Prosinec	3. 12.	5. 12.	19. 12.	19. 12.	tradiční vánoční setkání

2. Knihovna**Knihovna SPKS stále v provozu!!!**

Rád bych členům Spolku zdůraznil, všem je k dispozici spolková knihovna. Věnujeme část spolkového rozpočtu na neustálé doplňování knihovny.

Těšíme se na shledání s Vámi v pravidelných dnech – čtvrtek dle rozpisu, od 16.30 do 17.30 hod.

Knihy půjčujeme i korespondenčně, DVD Vám okopírujeme a po zaplacení poplatku je Vaše na věky.

L. Berka

3. CO BYLO**3.1 Setkání gymnofilů 25.8.2012 Praha (24. - 26.8.2012)**

Dne 24.- 26.srpna 2012 proběhlo v Praze 23. setkání přátel pěstitelů gymnocalycií. Jelikož jsem byl organizačním pořadatelem požádán o napsání hodnocení, tak se o to v tomto krátkém příspěvku pokusím.

Vše proběhlo v prostorech Hotelu ILF v Praze na Pankráci. Za symbolický poplatek 100,- Kč včetně jednoho nápoje, nám bylo umožněno se opět po 2 letech setkat v příjemném a rozhodně reprezentativním prostředí. Mohu alespoň touto cestou ještě jednou poděkovat Jirkovi Vařečkovi za zařízení všeho potřebného. Bez jeho kontaktů by se nám takové prostory podařilo sehnat jen stěží.

Vše začalo už v pátek ve večerních hodinách, kdy nás v prostorném salonku, za účasti asi 20 přátel kaktusů, provedl holandský gymnofil Ludwig Bercht po některých lokalitách z jeho poslední cesty po Argentině v letošním roce.

Druhý den ráno jsme se již sešli, za účasti asi 45 kaktusářů, v příjemném konferenčním sále na serii přednášek několika českých, moravských i jednoho holandského gymnofila. Na úvod nás přišel pozdravit předseda Pražského spolku ing. Běťák a poté Radek Čech promluvil o problémech při vydávání našeho časopisu Gymnofil. Je to jako ve všech podobných organizacích. Pokud se nenajde

někdo, kdo tomu věnuje obětavě plno svého volného času, nemůže to plnohodnotně fungovat. Bohužel se v současné době nikdo aktivní s dostatkem volného času a patřičnou ochotou nenašel. Časopis tak nabírá značné spoždění a s činností spolku je to do budoucna nejisté.

Poté jsme již přistoupili k jednotlivým přednáškám. Jejichž jsem byl jedním z přednášejících, nechci naplň jednotlivých přednášek moc hodnotit. Myslím však, že se nám podařilo, aby přednášky byly různorodé.

Nejprve nám Tomáš Kulhánek představil několik posledních zajímavých popisů gymen v jejich přirozeném prostředí na lokalitách. Fotografie byly z jeho posledních cest do Argentiny. Vladimír Šorma nás seznámil s jeho názorem na problematiku zařazení rostlin z okruhu *G.riojense paucispinum*. Poslední dopolední přednášku provedl Václav Jiránek na téma *G.catamarcense* a jeho příbuzenské vazby. Oběd byl v restauraci hotelu, kde jsme měli vyhrazené stoly. Hlavní odpolední přednášku měl Ludwig Bercht, který nám představil Paragay nejenom z hlediska kaktusů, ale i přírodu a místní obyvatelé. Téma rozhodně zajímavé. Do této oblasti mnoho kaktusářů nejezdí. Myslím však, že by bylo vhodnější, kdyby přednáška bylo o něco kratší. Je však logické, že překlad vše prodlužuje. Poté jsem já promítl několik snímků ze své poslední letošní cesty do Chile a Argentiny. Poslední sobotní přednášku jsme již absolvovali v salonku po večeři. Jarda Procházka si pro nás připravil představení všech lokalit *G.spegazzinii*, které se mu podařilo při jeho cestách navštívit.

V neděli byla možnost návštěv v několika sbírkách pražských přátel tohoto rodu, čehož dle mých osobních zkušeností někteří kaktusáři využili.

Na závěr bych si dovolil zhodnotit toto naše setkání jako rozhodně zdařilé a dostatečně reprezentativní. Podobný názor měl i p. Ludwig Bercht. Škoda jen, že byl jediný zahraniční účastník. Na podobná setkání k nám do Čech jezdí běžně i podstatná část evropských gymnofilů. Bohužel, jak jsem se dozvěděl při svých osobních návštěvách v jejich evropských sbírkách, jim v tom zabránilo, že naše pozvání jim bylo doručeno pozdě a většinou již měli na určený termín program. I v tomto je rozhodně co zlepšovat. A ještě jednu věc bych chtěl zmínit. Překvapilo mně, jak málo pražských kaktusářů se této akce zúčastnilo, přesto že v tomto směru byla informovanost v běžných kaktusářských periodikách dostatečná. Myslím, že to je škoda. =Martin Tvrdík=

3.2 Setkání notofilů 1. 9. 2012 Ostrava

Sekce pěstitelů notokaktusů *Minimus* pořádala své každoroční setkání na konci prázdnin v sobotu 1. září, v Ostravě.

Program setkání byl velmi zajímavý. N. Gerloff se zamýšlel nad kaktusy rostoucími v botanické formaci *Esplinal*, kterou navštívil na řadě míst v brazilském státě Rio Grande do Sul a v argentinských provinciích *Entre Rios*, *Corrientes* a *Santa Fe*. Jedná se o pozůstatky původní krajiny, která byla přeměněna na pole nebo porosty eukalyptů. Viděli jsme patrně většinu rodů kaktusů, které tam rostou: *Eriocactus*, *Cleistocactus*, *Rhipsalis*, *Hattoria*, *Monvillea*, *Opuntia*, *Frailea*, *Echinopsis*, *Gymnocalycium* a *Notocactus*.

V další přednášce nás J. Vích zavedl do země pro notokaktusy netypické, ale pro *Wigginsie* v současné době aktuální, do Kolumbie. Díky komunikaci s J. Waniem z Německa, který v Kolumbii pobýval delší dobu, získal mnoho fotografií rostlin, o nichž se pochybovalo, že tam mohou růst. Byla prozkoumána oblast u města Dagua, kde se rostliny vyskytují na vyšších místech úbočí údolí v celkové délce cca 200 km, v nadmořské výšce okolo 1900 m nad mořem. Měli jsme možnost vidět řadu rostlinných typů, při kterých jednotlivé známé typy popsaných rostlin přecházely mezi sebou (dalo by se říci, jak je napadlo, bez jakékoli závislosti na místě). Mezi přihlížejícími padl názor, že stejně jako u rodu *Stenocactus* (*Echinofossulocactus*) hanlivě zvaný „stejnokaktus“, by se pro rod *Wigginsia* (*Malacocarpus*) mělo zavést jméno „stejnocarpus“. Rostliny v Kolumbii nemají snadný život, jsou vystaveny neúprosnému slunci, řada z nich byla sluncem silně poškozena. Otázka, jak to, že stejné rostliny, které rostou na jihu Brazílie a v Uruguayi, se vyskytují o několik tisíc kilometrů severněji v Kolumbii, zůstává stále nezodpovězena. Jediný soukromý závěr, který jsem si dovolil učinit, je (na základě viděného) to, že misionáři v tom prsty mít nebudou.

Na závěr odpoledního bloku L. Berka provedl přítomné po frailejích z Bolívie a Mato Grosso (Brazílie), včetně novinek. Obrázky *F. melitae*, *matoana*, *larae*, *atrobella* z vlastní sbírky byly uveřejněny poprvé. Jedná se o raritní, neznámé druhy, které ze sbírek buď vymizely, nebo se tam ještě nedostaly.

V odpolední části N. Gerloff komentoval odnožující *Wigginsie*. Viděli jsme obrázky ze sbírek a na stanovištích – *W. langsdorfii* v. *prolifera*, *neohorstii* v. *prestlei*, *pulvinata* a *multiceps*.

Následující S. Stuchlík svoji přednáškou ukončil dlouhodobý cyklus o jednotlivých podrodech rodu *Notocactus*. Podrobně se zabýval podrody *Eriocactus* (8 druhů), *Brasilicactus* (2 druhy), *Notobrasilia*

(4–5 druhů). Podrobně probral jednotlivé druhy, konfrontoval rostliny z přírody s tím, co známe ve sbírkách. Jako obvykle se nebál vyjádřit své pochybnosti. Přednášku doplnil i snímky z internetu a od jiných autorů, protože ne všechna místa stihl navštívit. Celý cyklus představuje významný studijní materiál o rodu *Notocactus*, zpracovaný z pohledu dlouholetého hlubokého zájmu o rod.

Poslední přednášku dodal Lumír Král, který v uplynulých letech několikrát navštívil Brazílii. Oproti předcházejícím nám naservíroval pohled zasvěceného a pro vše zajímavé zapáleného cestovatele. Kaktusy jsme rovněž viděli, ale těžiště přednášky bylo v přehlídce atraktivních míst Brazílie (Sao Paulo, Iguazu...), v doprovodné nekaktusové vegetaci Brazílie (převážně kvetoucí). Byl to jiný, osvěžující pohled.
=L. Berka=

3.3 podzimní výstava 6. 9. –16. 9. 2012

Podzimní výstava letos proběhla (jako obvykle) v horním skleníku BZ Na Slupi a zhlédlo ji 1100 návštěvníků. Ve výstavní části bylo vystaveno 46 kaktusů a 75 sukulentů. Dále byla výstava doplněna 12 velkoformátovými fotografiemi z přírody Jižní Ameriky zapůjčenými z BZ Troja, jejichž autorem je Ing. Eda Chvosta, a dále fotografiemi kvetoucích rostlin od Karla Halbicha a Petra Zlesáka. Zbytek skleníku zaujímaly rostliny prodejní. Uspořádání bylo opravdu rozmanité a nabídka tradičně široká. Celkový dojem z výstavy byl velmi dobrý.
– IB –

3.4 Přednáška 20. 9. 2012 Miloš Záruba: Mexiko

Vždy začátkem roku беру Věstník rozechvěle do ruky a hledám termín přednášky Miloše Záruby. Když jsem uviděl, že to letos bude 20. září, trochu mi zatrnulo. V té době je ještě v 18 hodin světlo, a bude-li zatemnění v sále zlobit, vznikne nenapravitelná škoda. Naštěstí se tak nestalo.

Ale popořádku. Tento čtvrtek výjimečně předseda chyběl a tak se organizace večera ujal knihovník. Úkol to byl tentokrát nevděčný – musel oznámit veskrze nepříjemné zvěsti: členská základna je stále menší, roční příspěvek se tudíž zvyšuje a také zájezd na zavírání sezony odpadá. Ing. Berka však svou přirozenou autoritou udržel v sále klid, že by bylo slyšet dopadnout semínko avonie na substrát a případné nepokoje tak potlačil v zárodku.

Pak už se před námi vztyčil hlavní aktér večera a zcela dle očekávání nastolil estetickou dokonalost. Každá jeho fotografie je uměleckým dílem, a i kdyby Mexiko nebylo krásné, v Milošových fotografiích krásné bude vždy. Zástupci rodů *Agave*, *Dioon*, *Echeveria*, *Fouquieria*, *Pachyphytum*, *Puya*, *Yucca* i *Acacia* a jiné nesukulenty před námi defilovaly jak topmodelky u Diora. Miloš Záruba však není jen portrétista, ale neméně zdatný krajinář a zátišista, a dle potřeby i dokumentarista, takže víme, jak vyrobit okop pro ležícího fotografa, aby byl i za tou nejmenší rostlinkou vidět horizont, co s malým stanem, jak večer uvařit potmě, kde tábořit a neztrácet přitom drahý čas.

Jak jsme si u Miloše už zvykli, neopomijí ani doprovodnou vegetaci čeledi *Cactaceae*. A protože se v něm snoubí talent s pílí a zkušeností, rostliny *Mammillaria*, *Astrophytum*, *Ariocarpus*, *Ferocactus*, *Echinicactus* apod. si vychutná i ten, kdo se jimi zabývá jen okrajově.

Je samozřejmé, že sotva dvouhodinová přednáška obsáhla necelou polovinu Milošovy zatím poslední cesty, a tak se už teď jistě všichni těšíme na jeho příští vystoupení.

Já tedy rozhodně ano.

=Ota Melichar=

3.5 Zamykání sezony 29. 9. 2012

Tradiční zakončení sezony proběhlo v Chrudimi pod záštitou Klubu kaktusářů Chrudim poslední sobotu v září, tedy 29. 9. 2012.

Mnozí se však již sešli v pátek u Pavlíčků, poseděli mezi kaktusy a s tradičním občerstvením a debatami o kaktusech a sukulentech strávili večer. V sobotu proběhla burza rostlin v sále Transporty a jako obvykle nebylo k hnutí díky množství prodejců i kupujících, kteří se sjeli z různých koutů od Maďarska po Anglii. I počasí přálo a teprve v pozdním odpoledni dorazil déšť, ale to se většina přesunula z burzy do místního kina, kde Zamykání pokračovalo přednáškami. Nejdříve byl oceněn Zlatým Albertem za celoživotní dílo, okořeněné dvěma základními knihami o sukulentních rostlinách a mesemb, prof. RNDr. Jan Gloser, CSc. (70 let). A v dalších 30 minutách nás seznámil se svým sukulentním životem. Poté následovaly krátké přednášky; I. Dráb pel mel z cest, P. Pavelka Keňa, P. Antálek ariokarpusy, L. Kunte Chile, B. Prokeš Namibie a program zakončilo video plzeňských

kaktusářů o Zamykání sezony 2011. Následně se většina odebrala do svých domovů, někteří možná ještě zůstali na Cactus Country Party. =Petr Pavelka=

3.6 Povídání o sukulentech 13. 10. 2012 Rakovník – prostory spec. školy

Krásné povídání o sukulentech a zkušenostech s jejich pěstováním. Komorní prostředí, burza rostlin, bohaté pohoštění – prostě paráda. Na programu tři zajímavé přednášky. První: Cesta za koupáním do Namibie. Přednášel Otakar Melichar. Hezké fotografie doplněné o historiky z cesty za sukulenty. Druhý: Nebojte se cibulí. Přednášel Jiří Maule. Přednáška nás zavedla do prostředí zajímavých rostlin a jejich pěstování v našich podmínkách. Doplněno fotografiemi krásných květů. Třetí: Pěstování sukulentů a použití substrátů. Přednášel Petr Hoffman. Opět zajímavá přednáška na ožehavé téma (každý pěstitel má svůj zaručený recept na složení substrátu) – doplněná množstvím fotografií a povídáním o zkušenostech z pěstování rostlin. Co říci na závěr? Prostě krásně prožitý den, plný zážitků, a tak za rok se opět těším na povídání o sukulentech (a nejen o nich). =K. Halbich=

3.7 Přednáška 18. 10. 2012 Ing. Rudolf Moulis – miniaturní kaktusy rodu Epithelantha Weber ex Br&R

Dne 18. 10. 2012 jsme měli na naší pravidelné říjnové schůzi možnost přivítat zajímavého hosta z Brna. Pan inženýr Rudolf Moulis, CSc., nás v pečlivě připravené a odborně fundované přednášce provedl rodem mexických miniaturních kaktusů rodu *Epithelantha Weber ex Br&R*. Prezentace reflektovala nedávnou komplexní revizi rodu Italů D. Donati a C. Zanovello „*Epithelantha 2011*“, ale přinesla také pohled dlouholetého pěstitele a obdivovatele těchto rostlin. Pan ing. Moulis se věnuje mexickým miniaturám od roku 1969 a měl také možnost se za nimi do Mexika vypravit. Po úvodní historii rodu a chronologickém přehledu popisů a kombinací následovaly poznámky k morfologii a komentovaný klíč k určování druhů. Přednášející velmi efektivně zdůraznil důležité rozlišovací znaky na precizních makro-snímcích semen, kořenů (vláknité, svazkovité a řepovité), otrnění (pektinátní = hřebínkovité či radiální = paprskovité), stonků, květů i plodů. Plody vytvářejí *Epithelanthy* dvojí, jednak masité červené (ptáky volající plody neboli „bird call fruits“) a jednak nenápadné skryté plody, což naznačuje dvojí strategii šíření semen. Vůbec nejlépe lze pozorovat rozdíly mezi jednotlivými taxony na vývoji a vzhledu semenáčků, případně na stavbě otrnění jednotlivých areol, což bylo opět ukázáno na špičkových srovnávacích snímcích.

Poté jsme měli možnost obdivovat jednotlivé taxony a formy na snímcích z nalezišť (často bylo vidět fotografie J. Horala a J. Procházky) i z kultury na semenáčích s evidovaným původem i na dospělých rostlinách. Telegraficky z poznámek: *E. micromeris* (jako jediná je samosprašná, černá hladká semena), *E. greggii* (nahnědlá semena s vrásčitým povrchem), *E. unguispina* (nejvýraznější otrnění), *E. pachyrhiza* (řepovité kořeny), *E. bokei* (vroubkované trny), a nové druhy *E. ilariae* a *E. cryptica*, která má až 2 mm velká semena a květ 16 mm v průměru – největší v celém rodu. Výskyt jednotlivých druhů byl zobrazen na detailních mapách rozšíření.

V závěru byla zmíněna i tajemná *E. chihuahuaensis*. Na diskusi o pěstování už nebylo mnoho času, přednášející doporučuje vyhnout se delšímu přemokření substrátu, který by měl do tří dnů od zálivky vyschnout. V opačném případě dokáží tyto měkkomasé rostliny při zapaření shnit během jediného dne. Prezentace probíhala za ostrého dozoru a doplňujících komentářů Vojtěcha Myšáka mladšího a s vynechávajícím mikrofonem, nic z toho ovšem nevyvedlo pana ing. Moulise z míry a my bychom mu chtěli ještě jednou za tuto výjimečně poučnou přednášku poděkovat! -JABO-

3.8 Omluva

Při hodnocení jarní výstavy jsem opomněl uvést, že autorem historických fotografií byl př. Karel Halbich, stejně jako v minulých letech. Tímto se mu omlouvám. – IB –

4. Z HISTORIE SPOLKU XXVI. – Osobnosti

JOSEF PERLA (8. 5. 1896 – 18. 4. 1979) je fenoménem prvních dvaceti let pražského organizovaného kaktusářství. Do Spolku se přihlásil v jeho začátcích, zřejmě na první výstavě 1923, a hned se zapojil do činnosti. Jeho aktivita nezůstala bez odezvy, a tak byl již na valné hromadě v březnu 1924 zvolen do výboru Spolku. V neobvykle krátké době pak vyrostl ve zkušeného kaktusáře po praktické i teoretické

stránce. Po publikačních začátcích v Seidlových sešitech se stal fakticky prvním redaktorem spolkového časopisu a druhý ročník Kaktusářských Listů byl již jeho sólovým výstupem s vysokou odbornou a literární úrovní. Jeho spolková činnost – pravidelné přednášky o systematicke i pěstování a účast ve výborech Spolku a na výstavách – byla obdivuhodná. K úplnému obrazu zbývá už jen připočíst i jeho vynikající fotografie.

Tak, jak bylo v té době, kdy v Praze existovaly dva pražské spolky, časté, byl členem obou; svou aktivitu však postupně přesouval do Sdružení, ve kterém se v roce 1927 stal místopředsedou.

Ing. J. Graulich uvítal jednatřicetiletého Perlu ve výboru slovy: „*jeho přistoupením získali jsme pro náš spolek autoritu na slovo vzatou ... to, co jsem viděl u Ing. Perly překonává všechny představy o krásných rostlinách*“. Až do kulminace rozporů mezi oběma spolky v roce 1929 vede redakční kruh Kaktusářských Listů, v témže roce však ze Spolku vystupuje a věnuje se naplno Sdružení, které píše pod jeho vedením sice krátkou, zato hvězdnou kapitolu kaktusářských publikací. Dva ročníky Kaktusářského Obzoru, které Sdružení vydalo a Perla redigoval, představují v té době špičku české kaktusářské literatury. Jeho dosavadní zásluhy byly po právu oceněny na valné hromadě Sdružení v roce 1931, kde byl zvolen čestným členem (čestné členství bylo potvrzeno v roce 1969 Klubem kaktusářů Praha). Jeho tvrdohlavost a cílevědomá neústupnost, která nesla své ovoce v profesním životě i pěstitelských úspěších měla však zřejmě někdy i opačný, neplánovaný účinek při jednání s lidmi; z dobových archivních dokumentů obou pražských spolků mezi dvěma válkami je to patrné. Po ukončení vydávání Kaktusářského Obzoru se na několik let stahuje do ústraní a věnuje se především své sbírce. V roce 1939 a následně v celém období Protektorátu je to však zase ten aktivní Perla – je členem výboru tehdy už jediného Spolku i redakčního kruhu Kaktusářských Listů, organizuje výstavu v roce 1944...

Zatím jsme mluvili především o spolkových aktivitách, je třeba se také věnovat jeho kaktusářské éře. Jako mladík začínal s několika běžnými kaktusy za oknem. „*Až pak přišla výstava kaktusů na Žofíně a už to bylo to pravé. Koupil jsem si tam semenáček Echinocactus grusonii, později něco u Bahlsena v Bredovské ulici, přihlásil se do spolku a stal se kaktusářem...*“ Okýnkářská epizoda trvala tři roky.

Dalších dvacet nejúspěšnějších let žije a pěstuje kaktusy na zahradě domu v Záběhlicích. O jeho pohledu na kaktusy a o pěstitelských schopnostech vypovídají dobové citáty, které není třeba komentovat:

R. Mikuláš, Kaktusářské Listy 1929 – „ *zcela jiný způsob nazírání na kaktusy razil si cestu příchodem p. ing. Perly do spolku. Ten odkázal různé pohádky o tajemných kaktusech tam kam patřily – mezi pohádky... kaktus je rostlina jako každá jiná, pouze vyvinutou sukulencí od ostatních se lišící... potřebuje hodně tepla, světla a v době vzrůstu hojně vody...*“

z referátu o výstavě 1928 – „*skutečným středem výstavy, jak umístěním, tak vzácností, krásou a správným pěstěním byla největší soukromá sbírka p. Ing. Perly ze Záběhlic...*“

ze zprávy o exkurzích Spolku v roce 1937 – „*největšímu zájmu těšila se sbírka p. ing. Perly – perla sbírek vůbec. Účast 40 osob za nevlídného počasí to také potvrzuje... kolik krás a barvitosti může poskytnouti sbírka tak dokonalých, přímo typicky vyvinutých vzrostlých rostlin!*“

nebo hodnocení F. Pažouta – „*sbírka v Záběhlicích byla dlouho nedostižným vzorem ... inž. Perla si dovedl vypěstovat a vybrat kaktusy tak krásné a bezvadné, že předčily i importy, a to i pokud jde o rody a druhy, jejichž kultura se považovala u nás za beznadějnou... jako obdivovatel pestrosti a krásy těl kaktusů a mohutnosti i barevnosti jejich otnění si vážil vždy nejvíce druhů z Mexika, Arizony a Kalifornie a to i v době, kdy se již ostatní kaktusáři pachtili za módními novinkami z Jižní Ameriky*“.

Na začátku 40. let 20. století se rozhodl opustit dosavadní působiště v Záběhlicích a postavil nový dům ve Vestci u Prahy, kam se přestěhoval v letech 1943–44 (výstavu Spolku v roce 1944 organizoval již z nového bydliště). To již ale začala sbírka upadat. Podle vzpomínek B. Schütze se na ní ve válečných letech podepsaly dva faktory – notorický nedostatek paliva a stěhování do tehdy ještě nehotové vestecké novostavby. Zbytek pak dovršil komunistický režim. Nový dům na rozsáhlém pozemku byl po roce 1948 konfiskován a J. Perla se po mnoha peripetiích (z tohoto období stojí za zaznamenání ještě jedna vzpomínka F. Pažouta: „*některé z velkých rostlin této sbírky získal J. Seidl, který se ve stáří k těmto rostlinám znovu vrátil*“). V této souvislosti nás nemůže nenapadnout, zdali v dobrém slova smyslu nešlo o odplatu J. Seidla za kaktusářský nekrolog, který Perla uveřejnil v roce 1929 v Kaktusářských Listech) usadil v Čisovicích u Mníšku pod Brdy, kde dožil své roky. Kaktusů, své celoživotní záliby, se nikdy

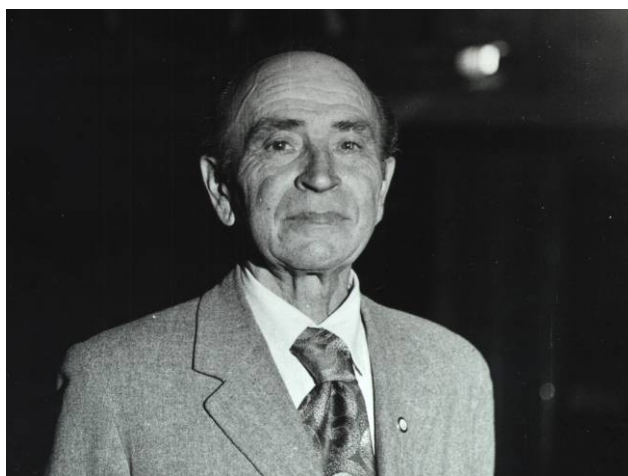
nevzdal stejně tak jako svého zaměření na bizarní, divoce otrněné rostliny. Zbytky své sbírky opatroval až do konce svého života v pařeništích na zahradě vilky v Čisovicích; ještě ve druhé polovině sedmdesátých let jsme obdivovali například naroubovaný exemplář *Carnegie gigantea* nebo jeho slavný *Thelocactus lophothele longispinus*, obojí s mohutnými trny. Stejně tak se nikdy nevzdal své spolkové příslušnosti. Ve druhé polovině šedesátých let se ještě angažoval při vzniku Klubu kaktusářů Praha a téměř do konce jeho života jsme ho, vždy elegantního pána ze staré školy, potkávali pravidelně na členských schůzích. Josef Perla svým přístupem k pěstování kaktusů přerostl svou dobu, mnoho z jeho zkušeností, publikovaných před osmdesáti lety zůstává aktuální dodnes. Bez nadsázky lze náš stručný medailonek uzavřít konstatováním, že mu patří jedno z nejpřednějších míst v galerii českých a moravských kaktusářů.

Na závěr však nesmíme zapomenout na nekaktusářskou stránku jeho života – po celou svou aktivní éru se věnoval úspěšně strojnmu inženýrství a patentovému právu. Málo známé jsou také aktivity tohoto nesmírně zajímavého a složitého člověka v oblasti umění a literatury, které s ním sdílela jeho manželka Vlasta; přátelství s bratry Čapkovými (Karel Čapek přispíval do již zmíněného, Perlou redigovaného Kaktusářského Obzoru) nebo mecenášská podpora začínajících umělců.

vš

Záběhllice 1938

Lucerna 1972

4. CO BUDE

4.1 Členské příspěvky – časopis Kaktusy 2013

VELMI PROSÍM O DODRŽENÍ TERMÍNU A TĚM, KDO I LETOS POŠLOU NĚCO NAVÍC, PŘEDEM DĚKUJI.

Přílohou tohoto čísla Věstníku, letos posledního, je složenká A-V s vaším evidenčním číslem (var. symbol) pro zaplacení příspěvku na rok 2013.

Minimální = základní příspěvek pro rok 2013 se poněkud zvyšuje. Rozhodla se tak Společnost. Výrobní cena časopisu, kterou se doposud dařilo dotovat od sponzorů a prodejem cizojazyčných speciálů, se zvýšila o 40 Kč. A hromadné poštovné, které bylo bez DPH, bylo zatíženo 20% daní, což je 10 Kč za rok.

Členové nad 70 let 270,- Kč

Ostatní členové minimálně 340,- Kč

Jen Věstník 70,- Kč

Tak jako v minulých letech necháváme na Vás, jakou výši členského příspěvku nám pošlete. Máme radost z toho, že je členská základna našeho klubu trvale vysoká a činí více než 550 platících členů a z toho již více než 60 % platí více než minimální částku. Výbor je Vám všem, komu to situace umožňuje, vděčen. Nám všem to pomáhá udržovat činnost klubu na vysoké úrovni – zahraniční hosté na sympoziu, doplňování knihovny o většinu odborných novinek z celého světa (stav knihovny je více než 2250 knih), zajištění záznamu většiny přednášek na video, pořádání a dotování zájezdů apod.

Příspěvky je možné platit na přednáškách nebo pomocí poukázek či bankovním převodem. Je vhodné platit obratem, nutné je dodržet **termín 15. 1. 2013** (termín klubové objednávky u dodavatele).

Útržky složenký (i případný bankovní výpis) slouží jako legitimace. Vy, kteří platíte bankovním převodem, nespomeňte **uvést své evidenční číslo jako variabilní symbol a zaplatte do 15. 1. 2013.**

Ivan Běťák, předseda

4.2 Symposium Praha 2013 – 23. 3. 2013

V pořadí již 27. tradiční symposium „Kaktusy a sukulenty v Praze“ se bude konat v předposlední sobotu v březnu, tedy 23. 3. 2013, na stejném místě v Libni jako letos, tj. v Praze 8-Libni, Zenklova ulice.

Účast přislíbili:

MUDr. Roman Staník (Slovensko) Chile
Ing. Josef Bušek (Německo) USA
Matulová – Maule (Plzeň) Sukulentní Cucurbitaceae

Další přednášející jsou v jednání.

–IB–

4.3 Oficiální oslava = 90 let našeho Spolku

Ve čtvrtek **29. 11. 2012** Vás všechny, kdo máte zájem, zveme na společenský večer, který se bude konat v restauraci Amfora v Sokolovské ulici č. 71 v Karlíně od 18.00 hod. Kromě večere zavzpomínáme na to, co nás provázelo v minulých letech, a bude možno si i zatančit. Takže jsou zváni i Vaši partneři a partnerky.

– IB –

Ti nejvěrnější

Členství v našem Spolku je většinou dlouhodobé a často trvá až do konce života. Za tuto věrnost jsme velmi vděční a vážíme si Vás. Pro zajímavost uvádíme, že letos máme

182 členů, kteří jsou mezi námi více než 25 let;

138 je mezi námi více než 30 let;

92 je mezi námi více než 35 let

58 je mezi námi více než 40 let;

18 je mezi námi více než 45 let;

5 je mezi námi více než 50 let.

Nejdelší členství ve Spolku (podle archivních materiálů)

060 Ing. Zdeněk Melka, CSc.	52 let členství	250 Ing. Josef Křepela	47 let čl.
187 Alexander Křemen	52 let čl.	229 Ing. Karel Dolejš	47 let čl.
126 Karel Soukup	50 let čl.	439 Václav Vosař	47 let čl.
498 RNDr, Jan Říha	50 let čl.	045 Ing. Josef Olexa	46 let čl.
399 Vladislav Kašpar	50 let čl.	441 Ing. Vladislav Šedivý	46 let čl.
128 Jaroslav Kohoušek	49 let čl.	461 Vladimír Šaroun	46 let čl.
235 Lubomír Hnát	49 let čl.	008 Vladimír Hejtmánek	45 let čl.
237 Jiří Šebestián	49 let čl.	021 Otto Roček	45 let čl.
003 Josef Zeman	47 let čl.	381 Ing. Jiří Putník	45 let čl.

Všem Vám moc děkujeme a věříme, že ještě dlouho mezi námi zůstanete. Ivan Běťák

4.4 Zájezd 8.5.2013 (středa) Plzeňsko.

Odjezd – POZOR ZMĚNA !!! – v 8 hodin od Ženských domovů, Metro =B= Anděl, cena cca 300 – 350,-Kč, opravdu v dnešní době neumím odhadnout cenu nafty na půl roku dopředu. Navštívíme několik krásných sbírek do kterých se „vejde“ náš autobus. Závazně přihlášky mi posílejte na SMS, raději ale na email (to je lépe dohledatelné), samozřejmě se můžete přihlásit i na přednáškách, kde upřednostňuji i udělat platbu. Přihlášky na zájezd prosím posílat až od 2.1.2013 – děkuji a těším se na setkání.
 =Jirka Vařečka=

5. Příspěvky do Věstníku a přihlášky na zájezd posílejte na adresu:

Jiří Vařečka, Na Šabatce 2045/5, 143 00 Praha 412, e-mail: jiri.varecka@seznam.cz

předseda SPKS : Ing. Ivan Běťák, Pod Lesem 27, 143 00 Praha 412, e-mail: betak@mbox.vol.cz

<http://www.spks.cz/>

<http://www.facebook.com/SPKSPraha>

<http://www.facebook.com/Gymnofil>

PS.: všimli jste si, že v tomto věstníku je 9 příspěvovatelů? Skvělé, děkuji, to opravdu nepamatuji. JV

PF 2013 !!!